

7^e zondag van Pasen 2025

Handelingen 7,55-60 en Johannes 17, 20-26

Met Hemelvaart hoorden we de engelen zeggen tegen de apostelen:

“Blijf niet naar de hemel staren. Ga doen wat Jezus heeft voorgedaan.

Ga de wereld in en verkondig het Rijk Gods.”

In het geloof gaat het niet om de hemel van God boven deze wereld.

Het gaat erom dat de wereld voor mensen, een stukje van Gods hemel op aarde wordt. Hier beneden.

Toch lezen we vandaag dat de diaken Stefanus naar de hemel boven staart.

Hij roept uit: “Ik zie de hemel open. En de Mensenzoon staande aan de Gods rechterhand.” Horen wij het verhaal van de eerste martelaar als een bevestiging dat Jezus boven in de hemel aangekomen is?

Of heeft ‘boven’ hier een diepere betekenis?

In de geloofsbelijdenis belijden wij straks dat Jezus zit of zetelt aan de rechterhand van de Vader. Stefanus ziet Jezus staande.

Hij ziet Jezus als de Heer die uit de doden is opgestaan en nu aan de rechterhand van de Vader staande getuigt: de dood is overwonnen – Ik leef;

God heeft mijn levenswijze aanvaardt: God en ik zijn één.

Jezus stáát voor zijn zaak – het Rijk van God; Hij stáát voor God – God die een God van gerechtigheid, vrede en liefde is. Jezus getuigt staande in de hemel dat het dienstwerk van Stefanus het Rijk van God in de wereld is .

Jezus getuigt dat diaconie – onderlinge dienstbaarheid – bij het wezen van de kerk behoort. Onderlinge dienstbaarheid – er voor elkaar zijn – is een verenigende en één makende kracht.

We horen vandaag dat Jezus bidt om eenheid onder de leerlingen.

Jezus voorvoelt ongetwijfeld dat er spanningen gaan optreden in de beweging die van Hem uitgaat; dat er verschillen zullen groeien; dat mensen uit elkaar zullen gaan. En dat is dan ook gebeurt.

De éne beweging van dienstbare liefde kent vele stromingen. Maar als het goed is kennen de vele stromingen één bron. Bidden mét en vóór elkaar zal ons helpen om de weg naar die éne bron die God, is te vinden.

De eenheid van leerlingen, van zusters en broeders, begint met de opdracht samen te bouwen aan een wereld van liefde.

Een wereld op aarde, waarin God zich thuis kan voelen bij de mensen.

Een wereld in de hemel, waarin mensen hun thuis zullen vinden bij God.

Als wij in Jezus' geest en gezindheid onze aardse samenleving omvormen tot een stukje hemel op aarde dan kómt de heerlijkheid van God aan het licht.

Door zijn lijden en dood heen is Jezus met Pasen de verrezen en de verheerlijkte Heer geworden. Bij zijn hemelvaart heeft Jezus ons de belofte na gelaten: als jullie mij volgen, dan zullen jullie het Rijk Gods in dienstbaarheid voortzetten. Met Pinksteren zal de Geest als levensadem, als levenskracht, als levende bezieling ons zwakke mensen in vurige liefde samensmeden. Een éénheid in de Geest die alle verschillen en onderscheiden in zich sluit.

De heerlijkheid en grootheid van God is niet alleen in de mens te zien; de grootheid van God is óók de heerlijkheid van de schepping. Vanaf de grondvesting van de wereld heeft God zijn schepping in liefde willen dragen. Wij zijn mensen op aarde op weg naar de hemel die op aarde begint.

Helaas eerbiedigen wij de aarde niet als Gods schepping en misbruiken we haar voor eigen gewin. Helaas eerbiedigen wij de dieren niet als onze medeschepselen en verlagen we hen tot industriële producten.

Helaas eerbiedigen wij mensen elkaar niet omdat wij elkaar in wrede oorlogen leed en kwaad aan doen en elkaar het leven niet gunnen.

Helaas vergeten wij dat deze aarde het woonhuis van alle mensen is.

Het woonhuis dat wij zo kunnen bewonen dat Gods liefde er woning vindt en er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde groeien kan. Helaas leven wij in een wereld waarin allerlei verdeeldheden voorkomen die de eenheid van het menselijk geslacht schaden en waarin het beeld van God zoals dat leeft in iedere mens, beschadigd wordt.

Daarom bidt Jezus om eenheid onder de leerlingen zodat ook wij, door de kracht van zijn gebed, ook vandaag aan de wereld kunnen verkondigen dat Gods liefde de schepping draagt. Dat Gods liefde fundament is van het samen leven als zussen en broers.

Het gebed van Jezus en ons meebidden met Jezus is de voornaamste basis van kerk en samenleving. De kerk is een geschenk van God aan de wereld en van onschatbare waarde in deze geïndividualiseerde samenleving.

De kerk is de enige instantie in de wereld die beseft dat we geroepen zijn in alle werelddelen en in alle culturen en in alle samenlevingsvormen Gods liefde te verkondigen. Liefde als de één makende opdracht om zoals Jezus medemens voor elkaar te zijn. Jezus' gebed draagt ons mens zijn en ons samen kerk zijn.

Zijn bidden is onze houvast. Zijn bidden maakt ons één.

Pastor Tom Buitendijk o.carm.